

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (ATP-bidrag af dagpenge m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 24/2 93. Første behandling 25/2 93. Betænkning 27/5 93. Anden behandling 11/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 68 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 46 (KF, V og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 268:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af regler om plejehjem og beskyttede boliger).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 20/4 93. Første behandling 29/4 93. Betænkning 10/6 93. Anden behandling 15/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Kirsten Jacobsen (FP):**

Lovforslaget, som Folketinget nu skal tage

stilling til, skulle i sin oprindelige form sikre, at kommunerne både kunne opføre nye plejehjem og ombygge og modernisere de eksisterende, uden at det skulle betyde, at de skiftede status til ældreboliger.

Til andenbehandlingen stillede forslagsstillerne og SF et ændringsforslag, som indskrænkede forslaget til kun at dreje sig om ombygning, modernisering og tilbygning.

Begrundelsen var, at i hvert fald Fremskridtpartiet og formentlig også SF, men det kan de selv gøre rede for, fandt, at det er meget, meget vigtigt, at vi ikke får nedlagt den sidste gruppe plejehjem. Vi føler, at der er et behov for, at der er plads i trygge omgivelser til den allersvageste del af vores befolkning. Vi føler, at det er uacceptabelt, at man skal henvise ældre, ofte senildemente mennesker til at bo i en forkromet 65 m² eller 80 m² ældrebolig, som de selv skal møblere, og det bliver endnu mere urimeligt, hvis de først har været på plejehjem som plejehjemsbeboere og derefter oplever, at den plejehjemsbolig, de havde, lige pludselig er en udlejningslejlighed, hvortil de skal ud og købe gardiner og alt det udstyr, som de i øvrigt har skaffet sig af med, da de kom ind på plejehjemmet, foruden at de skal rette sig efter lejelovens regler om husorden, og jeg ved ikke hvad; men det har vi haft en debat om.

Jeg fik ved førstebehandlingen forståelsen af, at Socialdemokratiet, som medvirkede til dagsordenen af 25. april 1991 om, at det nødvendige antal plejehjemspladser skulle være til stede, var positivt indstillet over for dette forslag, og det var da også af hensyn til regeringspartierne, at Fremskridtpartiet valgte at indskrænke forslaget således, at der ikke længere skulle kunne opføres nye plejehjem efter bistandslovens regler.

Socialdemokratiet har stadig de fine ord og giver udtryk for dem i betænkningen, men der er ingen handling bag dem. Det er vi meget skuffede over, og vi tror også, at der er mange af Socialdemokratiets medlemmer, som oprigtigt ønskede, at de kunne få lov at stemme for dette forslag.

Jeg tror, at de forklaringer, som Socialdemokratiet giver i sit betænkningssbidrag om, at det skal ses i en helhed, at der skal foregå forhandlinger mellem socialministeren og boligministeren, og jeg ved ikke hvad, er en undskyld-

[Kirsten Jacobsen]

ning. Disse problemer er klart afgrænset, enhver ved, hvad det handler om, og det har været debatteret til ulidelighed i dette Folketing.

Når man stemmer dette forslag ned, vil der i den lange tid, der går fra Folketinget tager på sommerferie til boligministeren, socialministeren, regeringspartierne og andre har fundet ud af, hvordan det skal koordineres, blive nedlagt plejhjemspladser i Danmark. Det må Socialdemokratiet og regeringspartierne så tage ansvaret for, og det vil herefter være hyklerisk, hvis man, når problemerne opstår næste gang, stiller sig op og fortæller, hvor utrolig ked af det man er over de mange plejhjemspladser, der er blevet nedlagt.

Det fremgår af bilag, vi har fået, at en meget stor del af de ældreboliger, statistikkerne praler med at vi har bygget, er kommet til veje ved ombygninger. Det fremgår også af bilagene, at en utrolig stor del for ikke at sige næsten alle ombygningerne er kommet til veje ved ombygninger af plejehjem, dvs. at når man får en ny ældrebolig, mister man en plejhjemsplads. Sådan forholder det sig i virkeligheden, og det synes jeg er utrolig kedeligt.

I øvrigt vil jeg gerne anholde et svar, som er kommet fra socialministeren. Nu har socialministeren sikkert ikke check på hele boliglovgivningen, men jeg kunne da godt tænke mig at spørge socialministeren: Hvordan i alverden skal man forstå socialministerens svar på Socialudvalgets spørgsmål nr. 6 om, at man godt kan opføre en tilbygning til et eksisterende plejehjem, hvis det er sådan, at man lader tilbygningen være en selvstændig ejerlejlighed? Hvordan i alverden skal beboerne i denne selvstændige ejerlejlighed kunne få boligstøtte, når alle de, der nu engang bor der, så kun har én ejerlejlighed? Da man kun kan få boligstøtte, hvis man har en selvstændig lejlighed med eget køkken og bad, vil jeg ærlig talt gerne have en teknisk forklaring på, hvordan det svar er blevet til. Det passer ikke med den virkelighed, vi andre kender fra Boligudvalget, og det ser ikke ud til, at socialministeren har indhentet teknisk bistand hos Boligministeriets embedsmænd.

Det fremgår endvidere, at når der er tale om ombygninger, moderniseringer osv. og om, hvad der i grunden kan foretages, er det op til kommunerne at vurdere, hvad der er væsentligt eller ikke væsentligt. Det vil sige, at alle de

kommuner, som er i økonomisk nød, har ond vilje eller ønsker denne omlægning fra plejehjem til ældreboliger for at spare penge, bare kan vedtage, at det er en væsentlig ombygning, for så kan den ikke finde sted.

Dernæst står der ganske klart og tydeligt i svaret, at det i øvrigt er meget svært at definere. Man kan faktisk ikke svare konkret, at almindelige ombygninger, tilbygninger osv. godt kan lade sig gøre, uden at det samlede plejehjem behøver at skifte status, og derfor vil jeg anbefale hele Folketinget, herunder Socialdemokratiets og regeringens medlemmer, at overveje deres stilling en gang til og stemme ja til det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat. Jeg synes, at det ville være uacceptabelt, hvis vi til jul, til marts, eller hvornår ministeren og boligministeren er færdige med deres overvejelser og vi har vedtaget en eller anden løsning på dette problem, ville være i stand til at fremlægge materiale fra Ældresagen og andre, hvoraf det fremgår, at der i denne periode, som kunne have været undgået, hvis vi stemmer rigtigt i dag, er nedlagt 1.000, 1.200, 2.000 plejhjemspladser. Det danske samfund har simpelt hen ikke råd til at undvære de plejhjemspladser! Vi har en forpligtelse til at sørge for, at de ældste og de svageste kan få en tryktilværelse og ikke skal være henvist til at fare vild i en 65 eller 80 m² bolig. Det beder vi Tingets medlemmer om at være opmærksom på, når de nu ved tredjebehandlingen skal trykke på knapperne.

Vi anbefaler, at man stemmer ja til Fremskridtspartiets lovforslag.

Grete Schødt (S):

Under førstebehandlingen tilkendegav jeg på Socialdemokratiets vegne, at vi var positivt indstillet på under udvalgsarbejdet at se på den problemstilling, der kunne være i forbindelse med at bevare plejehjem eller modernisere og ombygge dem. Fru Kirsten Jacobsen gav udtryk for under førstebehandlingen, at blot en kommune besluttede at lægge et nyt tag på sit gamle plejehjem, skulle plejehjemmet ændre status og følge reglerne i ældreboligloven. Jeg mener, at vi under udvalgsarbejdet har fået bekræftet, at det må være en misforståelse, og jeg vil godt henvise til socialministerens svar på spørgsmål 3, hvoraf fremgår, at istandsættelse af et eksisterende plejehjem, f.eks. med

[Grete Schødts]

nyt tag, nye vinduer, modernisering af et toilet eller bad, eller mindre ombygninger, eksempelvis sammenlægning af værelser, kan foretages samtidig med, at plejehjemmet bevarer sin plejehjemsstatus, og at det skal bedømmes under hensyn til, at der også samtidig kan ske en tilbygning efter ældreboligloven.

Jeg mener, at fru Kirsten Jacobsen har uret i sin påstand om, at vi nu ikke længere kan bevare det antal plejehjemspladser, vi har. Det kan vi, og derfor tilbageviser vi påstanden.

Vi stemmer dette lovforslag ned ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Fru Grete Schødts har ikke ret, for hovedreglen er, at det er kommunalbestyrelsen, som egenhændigt bestemmer, hvad der er en væsentlig eller uvæsentlig ombygning, så det er kun de gode kommunalbestyrelser, som kan anlægge den fortolkning, som fru Grete Schødts her beskrev. De onde kommunalbestyrelser, og dem har vi faktisk været præsenteret for en del af både i Socialudvalget og i Boligudvalget, vil fortsat have adgang til at sige: Dette er en væsentlig ombygning. Dermed er der ingen muligheder, så den undskyldning, fru Grete Schødts prøvede at komme med for at slippe ud af problemet, eksisterer ikke, medmindre kommunalbestyrelsen beslutter sig til at være en god kommunalbestyrelse.

Der er utrolig mange andre svar, som modsiger det svar, som fru Grete Schødts heroppefra citerede, og når fru Grete Schødts sagde, at Socialdemokratiet gerne under udvalgsarbejdet havde medvirket til at diskutere problemet osv., kunne jeg have ønsket mig, at Socialdemokratiet selv havde stillet nogle flere spørgsmål til materialet, end det har været tilfældet. Jeg tror kun, at der blev stillet 6 spørgsmål til forslaget, og hvis ikke jeg husker meget fejl, er ingen af dem stillet af Socialdemokratiet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan forstå på diskussionen om dette forslag, som SF støtter, at man ikke mener, at det er en væsentlig diskussion, fordi det ikke handler om ældreboligloven eller muligheden for at få plejehjemsbyggeri. Det er ikke rigtigt, men jeg kan forstå, at regeringspartierne vil afvise forslaget, og fru Grete Schødts er så den, der, om jeg så må sige, tager skraldet.

Jeg synes, det kunne være rimeligt, hvis man så kastede sig ud i en argumentation, der lød sådan: Vi vil gerne løse det problem, det er, at der nedlægges plejehjem i hele landet, og at der ikke bygges nye, fordi ældreboligloven er bedre at bruge for kommunerne, men vi finder ikke, at problemet skal løses på denne måde. Det er ikke det, man siger, og det forstår jeg simpelt hen ikke, for vi har tal på, at der bliver nedlagt plejehjem her i landet. Lige så snart man skal ændre på det, kalder man det en ældrebolig, og så hjælper og støtter man de ældre, der kommer ind i disse ældreboliger, på samme måde, som hvis de opholdt sig i eget hjem. Det medfører altså nogle groteske situationer for de folk, som trænger til en plejehjemsplads, hvor der er den fornødne hjælp og støtte i hverdagen, og som ikke kan klare sig med, at der bare kommer en hjemmehjælp hver dag, hvis man er heldig, og hvis man er uheldig ikke engang hver dag.

Jeg synes egentlig også, at det er lidt for meget, at det skal være fru Grete Schødts, der skal tage det hele, men der er jo ikke andre fra regeringspartierne, der har taget ordet. Det er helt klart for Folketingets Socialudvalg, at problemet er der, og derfor må jeg altså spørge: Hvordan vil man så løse dette problem, når man agter at stemme imod forslaget?

Grete Schødts (S):

Jeg vil gerne give fru Lilli Gyldenkilde så meget ret, at vi også i Socialdemokratiet er optaget af, at der skal være det nødvendige antal plejehjemspladser eller i hvert fald plejeboliger, så behovet bliver dækket.

Det er godt, at der er bygget de mange nye ældreboliger. Det må være godt og rigtigt, at selv om man bliver ældre eller handicappet, har man en god bolig, men jeg vil spørge endnu en gang, som jeg også gjorde under førstebehandlingen, om det ikke mere handler om tilstrækkelige normeringer end om, hvad huset hedder. Jeg sagde også under førstebehandlingen, at når vi kommer til efteråret og socialministeren og Boligministeriet har haft mulighed for at drøfte, hvordan disse ting kan løses, er vi meget positivt indstillet over for at se på, om vi kan lave nogle nye plejeafsnit på en anderledes måde. Det er så det, vi lægger op til.

Efter de begrundelser, fru Kirsten Jacobsen bruger, vil jeg godt spørge: Hvad er det for

[Grete Schødts]

nogle projekter, der ligger, og som ikke kan gøres færdige i sommerferien? Hvor ligger de? Fra hvilke kommuner kommer de? Hvad venter de på? Det er over for mig oplyst, at der ikke er nogen, der har ansøgt, så der ligger ikke nogen og venter. Der er ikke nogen, der ikke har fået svar. Jeg vil godt bede fru Kirsten Jacobsen om at svare på det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg ikke svare på det sidste først? Det er klart, at der ikke er nogen, der har ansøgt, og at der derfor ikke er nogen, der ligger og venter, hvilket jeg sagde i mit tidligere indlæg, for de onde kommuner beslutter jo selv, at der er tale om en væsentlig ombygning, for så har de ingen anledning til at bede om dispensation, og det er det vores pligt at rette op på.

Jeg kan også fortælle fru Grete Schødts, at i utrolig mange kommuner i landet er man i den situation, at man har haft fire gode plejehjem. De to af dem har man mistet, fordi de er bygget om, de to andre har man projekter for, som skal køre i efteråret, medmindre man vedtager en lov som den, Fremskridtspartiet har fremsat forslag om.

Fru Grete Schødts har meget lidt forståelse for, hvad problemstillingen i grunden er, når fru Grete Schødts gør det til et spørgsmål om personale. Fru Grete Schødts spurgte, om det i grunden ikke handlede mere om personale, end om hvad huset hed. Det handler om den status, boligen har! En 87-årig kan komme ind på et plejehjem efter den strenge visitation, der skal foregå, og bo som plejehjemspatient til vedkommende er 90 år, og fordi det så er en ond kommune, som lige pludselig beslutter sig til, at man ikke længere skal bo på plejehjem, men skal have tildelt en 65 m² forkromet ældrebolig med stort køkken og eget bad med fliser til loftet, skal man som 90-årig ud og købe møbler, gardiner, kopper og alt det, man i øvrigt har givet sine børn, til hele herligheden. Det er det, det handler om, og så statens økonomi i det.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Når jeg lytter til diskussionen her, kommer jeg til at tænke på en lille episode, jeg var ude for forleden dag, da jeg på en social institution blev vist rundt af én, der præsenterede sig som leder af et plejehjem.

Der gik lidt tid, og så spurgte jeg ham:

Når du siger, at du er leder af et plejehjem, er det så et plejehjem efter bilstandsloven eller et plejehjem efter ældreboligloven?

Så sagde han: Jamen det er et ældrecenter.

Ja, hvad mener du med det?

Det er selvfølgelig et af de nye, vi bygger i dag, men jeg kalder det et plejehjem, for det er et plejehjem, og det har de funktioner, der skal være på et plejehjem, og jeg synes, det andet er en tosset diskussion. Det, vi bygger i dag, er jo plejehjem, sådan som vi forstår det, med gode boliger af en bedre standard end den, vi kender fra de gamle plejehjem, som så mange af os var kritiske over for, men som havde døgnpersonale og ordentlige omsorgsfunktioner tilknyttet. Men der er selvfølgelig ikke mange ældre, der forstår, hvad man mener, når man siger, at det er ældreboliger med tilknyttede servicearealer.

For mig var det sådan set meget befriende at møde én, der arbejdede på et ældrecenter, og som kaldte det det, som jeg også synes vi skal kalde det: plejehjem.

Jeg mener, at den diskussion, vi har i dag, dækker over flere diskussioner, hvor jeg egentlig hører fru Kirsten Jacobsen sådan, at hun er imod, at man bygger boliger til ældre, der ikke kan klare sig selv, efter ældreboligloven, altså at fru Kirsten Jacobsen foretrak, at man byggede ældreboliger med omsorgsfunktioner tilknyttet efter bilstandsloven, og det er selvfølgelig et synspunkt, man kan have.

Men jeg mener, det er forkert, når fru Kirsten Jacobsen siger, at man i dag er tvunget til at bo i 65 kvadratmeter store luksuriøse lejligheder, hvis man skal bo efter ældreboligloven. Der er faktisk meget fleksible muligheder under ældreboligloven, der betyder, at man kan bygge det, jeg tror vi alle sammen forbinder med plejehjem, fuldt så godt.

For mig er det allervigtigste, at vi har en fælles målsætning, der hedder, at alle mennesker i dette land, der har behov for en plads på et plejehjem, skal have en plads på et plejehjem. Det er for mig den overordnede diskussion.

Den næste diskussion er så, efter hvilke love det skal ske. Skal det ske efter bilstandsloven, sådan som det gjorde i gamle dage, eller skal det ske efter ældreboligloven?

Jeg mener, at det kan gøres særdeles tilfredsstillende efter ældreboligloven, men hvor der

[Socialministeren]

så er den diskussion, fru Kirsten Jacobsen rejser, om, at man er under lejeloven, og det kan skabe visse problemer for den ældre.

Det er jeg ikke enig i. Jeg mener, at man kan løse det, sådan som man løser det, når et ældre menneske, der har svært ved at klare sig selv, flytter på plejehjem og derfor skal have hjælp til at lære de nye regler, der er forbundet med at bo på et plejehjem. Jeg har forhørt mig, og jeg har ikke på noget tidspunkt været konfronteret med, at det er problemet.

Så er der et selvstændigt problem i noget, jeg hører fru Kirsten Jacobsen sige, og det drejer sig om den situation, hvor man kan være tvunget til at flytte fra et plejehjem til en ældrebolig. Det er selvfølgelig noget, der kan volde problemer for en bestemt gruppe ældre, men det betragter jeg som et særskilt, isoleret problem, som vi så må tackle, og ikke noget, der handler om, hvorvidt vi skal bygge fremtidens plejehjem efter ældreboligloven eller efter bistanndsloven.

Så jeg vil gerne tilslutte mig det, Socialdemokratiets ordfører, fru Grete Schødt, har sagt. Mig bekendt er det ikke sådan, at der er nogle kommuner, der har fået afslag på at lave ombygninger. Der er ikke nogen kommuner, der har følt, at de ikke fik den tilladelse, de gerne ville have, og at de ikke kunne lave det, de gerne ville. Jeg synes, vi er nødt til at vente med at tage stilling til, hvordan bestemmelserne skal se ud i bistanndsloven, indtil vi har lavet en samlet vurdering dels af behovet, dels af, hvordan der skal ændres i ældreboligloven, for det er jo i ældreboligloven, formuleringen om væsentlige og uvæsentlige tilbygninger står. Derfor mener jeg, at det lovteknisk er i hvert fald meget svært og muligvis uladssiggørligt at begynde at ændre i bistanndsloven uden samtidigt at ændre i ældreboligloven.

Men jeg vil meget gerne tilslutte mig det overordnede sigte, der hedder, at det er en af de allervigtigste ældrepolitiske målsætninger, at vi kan honorere det krav, at der skal være en plads på et plejehjem. Den plads kan så være på et ombygget ældre plejehjem, og den kan være på et nyt plejehjem efter ældreboligloven.

Det er den vigtige indholdsmæssige diskussion, og det er den, jeg synes vi skal samle kræfterne om, for jeg tror ærlig talt ikke, der i indholdet er de store forskelle.

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er det jo et gammelkendt trick, når man ikke kan svare på det stillede spørgsmål, at man så holder en lang tale om alt muligt andet. Det var det, socialministeren gjorde.

Jeg spurgte socialministeren, hvordan svaret på spørgsmål nr. 6 om, at man kunne lave en selvstændig ejerlejlighed, kunne have sin rigtighed, for hvordan i alverden skulle de beboere dog kunne få boligstøtte, hvis den selvstændige ejerlejlighed var opdelt i eksempelvis 10 forskellige ældreboliger? Det svarede ministeren ikke på. Hun holdt en flot tale om alt muligt andet, som mest var beregnet, tror jeg, på at komme i avisen, men det har ministeren jo også en vis erfaring i.

Jeg vil gerne have, at man taler til Tinget og Tingets medlemmer, og jeg vil gerne forklare sagen for ministeren.

Ministeren sagde, at Fremskridtspartiet foretrak at bygge plejehjem efter de gamle regler. Ja, det gør vi ærlig talt, for vi syntes, det var en god model, men vi har da accepteret, at der er andre, der har en anden mening.

Så sagde ministeren: Man kan jo bygge alt det, man vil, og det kan ligne alt det, det skal.

Det er jeg enig med ministeren i, og det skal jeg ikke bruge 10 sekunder på.

Så sagde ministeren, at når det drejede sig om ombygningen af plejehjem – af de eksisterende – så var det et isoleret problem.

Ja, det er dette isolerede problem, Fremskridtspartiet kommer med en løsning på, og det er det, socialministeren nu om lidt stemmer ned. Jeg vil gerne sige til socialministeren, som sagde, at når man flytter ind i noget nyt, skal man bare lære reglerne: Det er nemt at forklare én, der er 97 år, og som har boet på plejehjemmet i 10 år. Jeg tror, at selv med socialministerens pædagogiske evner vil man få svært ved det, særlig hvis den pågældende er senilement.

Så vil jeg også godt anholde, at man har døgnpersonale og al verdens ting. Der skal ministeren i sandhedens interesse sige: Ja, man har del i kommunens almindelige serviceniveau for alle de andre ældre, dem, som bor i eget hjem. Det her handler om økonomi, det er økonomisk kassetænkning for kommunerne, og at Folketinget vil blåstempe det til skade for de ældre, er utroligt.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg beklager over for fru Kirsten Jacobsen, at jeg i mit engagement for at få klaret de større linier ikke fik givet et svar på fru Kirsten Jacobsens spørgsmål om svaret på spørgsmål nr. 6. Jeg vil sige, at det har en uklar formulering.

Der er ikke tale om, at den enkelte skal bo i en ejerlejlighed. Jeg synes som sagt, det er uklart formuleret. Fru Kirsten Jacobsen laver den tolkning – sådan som jeg forstår det – at de ældre skal bo i en ejerlejlighed. Det er ikke det, der ligger i det. Jeg beklager, at det er blevet uklart formuleret.

Jeg vil foretrække, at diskussionen om de nærmere bestemmelser i ældreboligloven enten kommer i stand ved et skriftligt spørgsmål eller ved en debat, der ikke foregår fra talerstolen her. Men der ligger ikke nogen ændringer i det i forhold til det grundlag, vi har diskuteret ældreboligloven på hidtil.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne takke for ministerens svar. Jeg har stor respekt for ministre, som går op og siger, at det her ikke var godt nok. Det vil jeg gerne kvittere for, det er bedre end at stå og holde en tale for at forsvare et synspunkt, man ikke kan forsvare.

Men så går spørgsmålet jo til fru Grete Schødt, for det er nemlig svaret på spørgsmål nr. 6, som er fru Grete Schødt's begrundelse for at stemme imod Fremskridtspartiets forslag. Det har fru Grete Schødt læst op fra denne talerstol, og nu kommer fru Grete Schødt i problemer, når hendes egen socialminister siger, at svaret på spørgsmål nr. 6 kan vi ligesom ikke bruge til noget.

Så synes jeg, det bliver interessant. Stemmer Socialdemokratiet og regeringen så dette forslag ned på baggrund af en oplysning af socialministeren om, at man har givet en uklar formulering, som i øvrigt ikke dækker det, der er spurgt om?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at det var en enkelt formulering i et spørgsmål, der rummer nogle andre ting, og hvor det var andre dele af spørgsmålet og andre dele af svaret, som fru Grete Schødt henholdt sig til. Det

rokker overhovedet ikke ved den argumentation, som jeg har hørt, og som ligger i Socialdemokratiets begrundelse for at stemme imod forslaget. Så det, jeg sagde, kan ikke bruges på den måde, fru Kirsten Jacobsen brugte det på.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Så beklager jeg, at jeg trods den lange dagsorden er nødt til at læse spørgsmålet op.

Spørgsmålet lyder ganske kort og klart: Udvalget udbeder sig eksempler på, hvilke istandsættelser der kan udføres på mindre plejehjem, uden at status ændres.

Det skal altså oplyses, om man kan opføre en tilbygning til et eksisterende plejehjem, således at kun tilbygningen bliver ældrebolig, mens plejehjemmet bevarer sin plejehjemsstatus. Og så er det, ministeren kommer med det kreative – det ligner jo nærmest skatteålenes model for at tænke kreativt – at man kan lave sådan en ejerlejlighed som en eller anden vinge på et plejehjem. Hvordan man så i øvrigt skal gebærde sig derefter, har man ikke taget stilling til.

Det var den begrundelse, Socialdemokratiets ordfører gav. Man anvendte ministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6. Men nu har Folketingets medlemmer i hvert fald fået at vide, hvad det var, der stod i spørgsmål nr. 6.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

forkastedes, idet 17 (SF og FP) stemte for, 97 (S, KF, V, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 238:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Elselskabers udvidede aktiviteter).

Af energiministeren (Jann Sjursen).

(Fremsat 17/3 93. Første behandling 25/3 93. Betænkning 2/6 93 (rettelsesblad). Anden behandling 10/6 93. Tillægsbetænkning 16/6 93. (Rettelsesblad)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.